Διευθυντής: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΑΡΑΝΤΖΑΣ

Γραφεία: Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλ. 31-351
Τυπογραφεῖον: » Τηλ. 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία Δρχ.	6000	Ἐτησία $	20
Ἑξάμηνος »	3000	Ἑξάμηνος »	12

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 20

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ ΙΖ' ΑΡ. 17—236

ΤΕΤΑΡΤΗ
5
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1942

Σελήνη 23 ἡμερῶν
Ἀνατ. ἡλίου 5.34. Δύσις 7.27
Εὐσιγνίου μάρτυρος

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Αἱ ἀλλαχοῦ δημοσιευόμεναι δηλώσεις τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως εἶνε ἴσως μεγαλυτέρας σημασίας ἀπὸ οἱασδήποτε ἄλλας προηγηθείσας κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς πρωθυπουργίας του, διότι ἀναφέρονται εἰς ἕνα ἐξαιρετικῆς βαρύτητος γεγονός, τῆς συναντήσεώς του μὲ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν διέλευσίν του ἐκ τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης. Ὡς βεβαιοῖ ὁ ἴδιος ὁ κ. Τσολάκογλου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνομιλίας, μὲ τὴν ὁποίαν τὸν ἐτίμησεν ὁ Ντοῦτσε, ἠδυνήθη νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τὰ ἁρμοδιώτερα χείλη λόγους πραγματικῆς φιλίας διὰ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ λόγοι δὲ αὐτοὶ πρέπει νὰ ἦσαν, ὄχι μόνον θερμοί, ἀλλὰ καὶ θετικοί, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν ἄλλην φράσιν τῶν πρωθυπουργικῶν δηλώσεων, καθ' ἣν «ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μεγαλοφυοῦς δημιουργοῦ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας καὶ τῆς νέας εὐρωπαϊκῆς ἰδεολογίας τὸ ἔθνος μας εὑρίσκει ἕνα μεγάλον καὶ ἀνεκτίμητον φίλον», φράσιν ἥτις ἀντανακλᾷ τὸν βαθὺν καὶ πηγαῖον ἐνθουσιασμόν, τὸν ὁποῖον ᾐσθάνθη ὁ κ. Τσολάκογλου συνομιλῶν μὲ τὸν κ. Μουσσολίνι. Ἀσφαλῶς τὰ ἴδια συναισθήματα θὰ δοκιμάσῃ καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαός, πληροφορούμενος ἀπὸ τὰ ὑπεύθυνα χείλη τοῦ πρωθυπουργοῦ του ὅτι ἀπολαμβάνει τῆς φιλίας τοῦ Ντοῦτσε. Τὸ γεγονὸς πράγματι ἐνέχει ὑψίστην σημασίαν διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας αὐτῆς, ἡ ὁποία μὲ μίαν τοιαύτην φιλίαν δύναται νὰ εἶνε βεβαία ὅτι θὰ ὑπερπηδήσῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ θὰ φθάσῃ ἀσφαλῶς εἰς μίαν καλυτέραν αὔριον. Ἰδοὺ διατί τὸ κήρυγμα τοῦ κ. Τσολάκογλου περὶ ὁλοκληρώσεως τῆς πολιτικῆς τῆς πλήρους ἀποκαταστάσεως τῆς ψυχικῆς ἐπαφῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μὲ τὸν ἰταλικὸν ἐπὶ τῆς βάσεως μιᾶς στενῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀδιαταράκτου συνεργασίας πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν δύο ἐθνῶν, πρέπει νὰ τὸ ἐγκολπωθοῦν ὅλοι οἱ πραγματικοὶ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ ἱερὸν καθῆκον νὰ ἐργασθοῦν ὅλοι ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεώς του. Ἡ ἀνασύστασις τῆς πνευματικῆς ἐπαφῆς μεταξὺ τῶν δύο λαῶν δὲν εἶνε φράσις κενή. Πρόκειται, ἐπὶ τέλους, περὶ τῆς ἐπανόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν καταγωγήν της, περὶ τῆς ἐπανόδου εἰς τὸν κλασσικὸν ἐκεῖνον πολιτισμὸν ὅστις ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ ὁποίου τὴν δᾷδα ἡ Ρώμη, ἡ Ἰταλία, τὴν μετέφερεν ἄσβεστον διὰ μέσου τῶν αἰώνων μεταξὺ ὅλων τῶν λαῶν. Τὴν ἀνεύρομεν σήμερον ζωηρὰν καὶ θερμήν, ἀνάμεσα στὰ παιδιά της καὶ θὰ ἀναλάμψῃ ἐκ νέου εἰς τὴν Μεσόγειον διὰ τῆς κοινῆς συνεργασίας τῶν δύο λαῶν.

Τὰ καταφύγια ἐπειγούσης περιθάλψεως

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συσκέψεως τῆς μεγάλης ἐπιτροπῆς τῶν Καταφυγίων Ἐπειγούσης Περιθάλψεως ἐδημοσιεύθησαν ἐνδιαφέροντες ἀριθμοί, τὴν σημασίαν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν. Ἤδη τὰ λειτουργοῦντα καταφύγια ἀνέρχονται εἰς 55, οἱ ἀπασχολούμενοι ἰατροὶ εἰς 600, αἱ ἀδελφαὶ εἰς 250, πλὴν τοῦ ἀναλόγου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τυχόντων περιθάλψεως ἀσθενῶν εἰς 277.937 ἐκτὸς τῶν ἐμβολιασθέντων καὶ τῶν τυχόντων κατ' οἶκον περιθάλψεως. Οὐδεὶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ διανοηθῇ ὅτι τὰ καταφύγια, ποὺ ἱδρύθησαν προχείρως διὰ νὰ προσφέρουν περίθαλψιν εἰς τοὺς ἐξηντλημένους σωματικῶς Ἀθηναίους, θὰ ἐλάμβανον ἐντὸς ἑξαμήνου μόλις τοιαύτην ἔκτασιν καὶ θὰ μετετρέποντο εἰς κέντρα τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως τοῦ ἡμίσεος σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτευούσης. Χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν, τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξαν οἱ ἐμπνευσταὶ τῆς ἱδρύσεώς των καὶ οἱ ἰατροὶ ποὺ προσελήφθησαν ἀντὶ μηδαμινῶν σχεδὸν ἀποδοχῶν. Αἱ σκέψεις ποὺ ὑπεστηρίχθησαν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων περὶ νομοθετικῆς κατοχυρώσεως τῶν Καταφυγίων, περὶ κρατικοποιήσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτὰ ἰατρῶν καὶ περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν ἀποτελοῦν τὰς προϋποθέσεις τῆς συστηματικῆς καὶ πλέον ἀποδοτικῆς λειτουργίας των. Ἡ κοινὴ γνώμη εἶνε διατεθειμένη νὰ συνδράμῃ πᾶσαν κίνησιν ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν διασφάλισιν τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ.

♥♥♥♥♥

Οἱ κηπουροὶ Ἀμαρουσίου

Ἰδιοκτῆται λαχανοκήπων τοῦ Ἀμαρουσίου παραπονοῦνται δι' ἐπιστολῆς των ὅτι ἡ ἐκεῖ κοινότης δὲν χορηγεῖ τὴν κανονικὴν ποσότητα ὕδατος ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν λαχανικῶν των καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐμφανίζεται ὁ κίνδυνος τῆς πλήρους καταστροφῆς τῆς παραγωγῆς των. Ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ὑδάτων τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἔχει καθῆκον νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς καὶ νὰ ἀναλάβῃ ἡ ἰδία εἰς χεῖρας της τὴν δικαίαν διανομὴν τοῦ ὕδατος εἰς ὅλους τοὺς καλλιεργητὰς τοῦ Ἀμαρουσίου ἀφ' ὅσον ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ παράπονα μεροληπτικῆς διανομῆς τοῦ ὕδατος ἐκ μέρους τῆς κοινότητος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαίως ὅτι οἱ ἐπιστολογράφοι μας βασίζουν τὰς αἰτιάσεις των εἰς ἀδιαψεύστους ἀποδείξεις.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΝ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΝΤΟΥΤΣΕ ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΤΩΝ

Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΠΛΗΡΟΥΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΕΠΑΦΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

«ΕΙΜΑΙ ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΤΟΥΤΣΕ ΔΙΑ ΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΤΡΕΦΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως στρατηγὸς κ. Τσολάκογλου προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Κατὰ τὴν ἐγκάρδιον συνομιλίαν, μεθ' ἧς μὲ ἐτίμησεν ὁ Ντοῦτσε διαρκούσης τῆς ὀλιγοώρου ἐν Ἀθήναις παραμονῆς του, εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀκούσω ἀπὸ τὰ ἁρμοδιώτερα χείλη — ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἡρωϊκοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ — λόγους πραγματικῆς φιλίας διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ αἰσιοδοξία μου διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας μας ἐχαλυβδώθη ἔτι μᾶλλον διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μεγαλοφυοῦς δημιουργοῦ τῆς Φασιστικῆς Ἰταλίας καὶ τῆς νέας εὐρωπαϊκῆς Ἰδεολογίας, τὸ ἔθνος μας εὑρίσκει ἕνα μεγάλον καὶ ἀνεκτίμητον φίλον.

Εἶμαι εὐγνώμων πρὸς τὸν Ντοῦτσε διὰ τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα τρέφει πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐκήρυξα ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν ὡς πολιτικὴν ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς σωτηρίας.

Ἀπὸ τὰς περιοδείας μου ἀπεκόμισα ἀποδείξεις ὅτι ὁ λαὸς κατανοεῖ καὶ ἀσπάζεται τὴν πολιτικήν μου ἀπαλλασσόμενος μὲ ὁλονὲν ἐπιταχυνόμενον ρυθμὸν ἀπὸ τὰς τεχνητῶς δημιουργηθείσας κατὰ τὸ παρελθὸν παρεξηγήσεις.

Ἀπὸ τὴν συνάντησίν μου μὲ τὸν Ντοῦτσε ἐξῆλθον μὲ τὴν πίστιν ὅτι τὸ καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα μοῦ ἐπιβάλλει νὰ συνεχίσω τὴν προσπάθειαν διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ πολιτική μου τῆς πλήρους ἀποκαταστάσεως τῆς ψυχικῆς ἐπαφῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μὲ τὸν ἰταλικὸν ἐπὶ τῆς βάσεως μιᾶς στενῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀδιαταράκτου συνεργασίας πρὸς τὸ κοινὸν καὶ τὸ ἴδιον συμφέρον τῶν δύο ἐθνῶν.

Θεωρῶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ντοῦτσε εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς τὸ σημαντικώτερον διὰ τὴν χώραν μας γεγονὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ καλῶ τὸν λαὸν εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τοῦ συμφέροντος τῆς Πατρίδος μας».

ΚΑΤΕΛΗΦΘΗ Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΣ ΒΟΡΟΣΙΛΟΦΣΚ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΕΦΘΑΣΑΝ ΗΔΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΥΜΠΑΝ

ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑ ΟΥΤΩ ΣΟΒΑΡΩΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΟΥ ΚΑΥΚΑΣΟΥ

ΙΤΑΛΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΚΥΡΙΕΥΣΑΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΦΟΔΟΥ ΔΥΟ ΘΕΣΕΙΣ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΞΟΝΟΣ

ΡΩΜΗ, 4 (Στέφανι). — Ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 798 τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου τῶν ἐνόπλων Ἰταλικῶν δυνάμεων: «Ἐπὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ μετώπου δράσις περιπόλων. Κατὰ τὴν διάρκειαν πολυαρίθμων συγκρούσεων γερμανικὰ καταδιωκτικὰ κατέρριψαν 3 «Σπιτφάϊρ» καὶ 3 «Χαρρικαίην». Ἀεροπορικοὶ σχηματισμοὶ τοῦ ἄξονος ἐβομβάρδισαν ἀεροδρόμια εἰς τὴν νῆσον Μάλταν καὶ κατέστρεψαν 3 βρεταννικὰ ἀεροπλάνα ὑπεράνω ταύτης».

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4 (Ἡμ. Γερμ. Πρ.). — Γενικὸν Στρατηγεῖον τοῦ Φύρερ. Τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν γερμανικῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἀνακοινοῖ: «Ἀνατολικῶς τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης αἱ γερμανικαὶ μεραρχίαι συνέτριψαν τὴν ἀντίστασιν τῶν μπολσεβικικῶν ὀπισθοφυλακῶν, αἵτινες μάχονται ἀκόμη ἐν μέρει πεισμόνως. Μηχανοκίνητα ἀποσπάσματα τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν σωμάτων ἐφόδου ἐν τολμηρᾷ προελάσει ἔφθασαν εἰς τὸν ποταμὸν Κουμπὰν ἐπὶ πολλῶν σημείων. Ἡ βιομηχανικὴ πόλις Βοροσιλὸφσκ κατελήφθη, κατόπιν σφοδροῦ ἀγῶνος ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν. Τμήματα τῆς γερμανικῆς ἀεροπορίας ἐβομβάρδισαν ὑποχωρούσας ἐχθρικὰς φάλαγγας δι' ἡμέρας καὶ νυκτός, μὲ καταστρεπτικὰ διὰ τὸν ἐχθρὸν ἀποτελέσματα. Ἐπίσης ἐβομβάρδισαν ἐχθρικὰ ἀεροδρόμια, μεταφορικὰς φάλαγγας καὶ σιδηροδρομικὰς ἐγκαταστάσεις, μέχρι τῶν βορείων ἄκρων τοῦ Καυκάσου. Μεταξὺ τοῦ Σὰλ καὶ τοῦ Ντόν, τὰ γερμανικὰ καὶ ρουμανικὰ στρατεύματα ἐπροχώρησαν περαιτέρω πρὸς ἀνατολάς. Κατὰ νυκτερινὰς ἀεροπορικὰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς ἐν τῷ Βόλγα ναυσιπλοΐας, ἐβυθίσθη ἓν σοβιετικὸν δεξαμενόπλοιον. Εἰς τὴν μεγάλην καμπὴν τοῦ Ντὸν οἱ μπολσεβῖκοι ἐξηκολούθησαν τὴν ἀνεπιτυχῆ ἐπίθεσίν των. Εἰς τὸν τομέα τοῦ Ρζὲφ νέαι ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις ἀνακουφίσεως ἀπεκρούσθησαν κατόπιν πεισμόνος ἀγῶνος. Εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Βολχὼφ καὶ πρὸ τῆς Πετρουπόλεως, αἱ ἐπιθέσεις μας κατέληξαν εἰς τοπικὰς ἐπιτυχίας. Εἰς τὸν Φιννικὸν κόλπον δύο σοβιετικὰ ναρκαλιευτικὰ ἐβυθίσθησαν βληθέντα ἀπὸ βόμβας, καὶ ἓν ἄλλο ὑπέστη ζημίας. Εἰς τὴν Αἴγυπτον γερμανικὰ μαχητικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν ἀγγλικὰ ἀεροδρόμια καὶ στρατιωτικὰς κατασκηνώσεις πλησίον τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν νύκτα πρὸς τὴν 3ην Αὐγούστου καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν. Εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν καὶ ὑπεράνω τῆς Μάλτας ἐννέα βρεταννικὰ ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν εἰς ἀερομαχίας, ὑπὸ Γερμανῶν ἀεροπόρων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπωλείας ἐκ τῆς ἡμετέρας παρατάξεως. Εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς Μ. Βρεταννίας, ἡ γερμανικὴ ἀεροπορία ἐπετέθη χθὲς ἐν μέρει ἐκ μικροῦ ὕψους κατὰ ἐγκαταστάσεων στρατιωτικῆς σπουδαιότητος καὶ ἀεροδρομίων εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀγγλίαν, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἀνατολικὰς καὶ δυτικὰς ἀκτὰς τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Τορκέ, κατεφέρθησαν τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἄμεσα πλήγματα ἀπὸ μαχητικά μας ἀεροπλάνα, ἐναντίον τριῶν ἐμπορικῶν σκαφῶν ἀγγλικῆς ὑπηκοότητος».

Εἰς τὸν ἄνω Κουμπὰν

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4 (Στέφανι). — Ἡ «12η Ὥρα» πληροφορεῖται ἐκ στρατιωτικῆς πηγῆς, ὅτι τὰ γερμανικὰ στρατεύματα προήλασαν πέραν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, μεταξὺ Σάλσκ καὶ Τισορέσκ, μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὸν ἄνω ροῦν τοῦ Κουμπάν. Ἀνατολικῶς τῆς ζώνης ἔνθα διεξήχθησαν αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται, ἄλλα στρατεύματα ὑπερέβησαν τὴν πόλιν Μπασάντα καὶ ἡ ἄτακτος ἀντίστασις τοῦ ἐχθροῦ συνετρίβη ἁπανταχοῦ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συγκρούσεων τούτων, ρουμανικοὶ καὶ σλοβακικοὶ σχηματισμοί, μαχόμενοι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων, διεκρίθησαν ἰδιαιτέρως. Κατὰ τὸ τελευταῖον 24ωρον, αἱ συγκρούσεις συνεχίσθησαν μετὰ σφοδρότητος εἰς τὴν μεγάλην καμπὴν τοῦ Ντόν. Εἰς τὸ μεσημβρινὸν τμῆμα τῆς περιοχῆς ταύτης, τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα ἐπολέμησαν ἀνδρείως καὶ ἐκυρίευσαν, ἐξ ἐφόδου δύο θέσεις ὑπερασπιζομένας μετὰ πείσματος ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων. Ἡ ἀεροπορία παρακολουθεῖ δραστηρίως τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας, προξενοῦσα σοβαρὰς ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρόν.

Σχολιάζον τὴν κατάστασιν ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου τὸ πρακτορεῖον «Ντὶστ Ἄους Ντώϋτσλαντ», παρατηρεῖ ὅτι οἱ ἀγγλοσαξονικαὶ προμήθειαι δὲν κατώρθωσαν νὰ προσλάβουν σημαντικὰς διαστάσεις, ἀλλ' ὅτι ἡ ἱκανότης τῆς σοβιετικῆς παραγωγῆς εἰς τὴν πολεμικὴν βιομηχανίαν, εἶνε εἰσέτι σημαντική. Τὸ αὐτὸ πρακτορεῖον, ἀσχολούμενον μὲ τὴν σοβιετικὴν ὑποχώρησιν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κουμπάν, φρονεῖ ὅτι εἶνε λίαν ἀπίθανον ὅτι οἱ μπολσεβῖκοι θὰ κατορθώσουν νὰ προβάλουν ἀποτελεσματικὴν ἀντίστασιν ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Κουμπάν.

Κακόβουλος πληροφορία

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, 4 (Ἡμ. Γερμ. Πρ.). — Ὁ στρατιωτικὸς συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος «Γιότεμποργκ Χάντελς» κ. Μπέργκελιν ἀποκρούει εἰς ἄρθρον τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν Ρώσων ὅτι ἀπὸ τῆς 15ης Μαΐου μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου τὰ γερμανικὰ στρατεύματα ἀπώλεσαν δῆθεν εἰς τὸν νότιον τομέα τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου 900.000 ἄνδρας, ἐκ τῶν ὁποίων 350.000 τοὐλάχιστον νεκρούς. Πρόκειται — γράφει ὁ ἐν λόγῳ συνεργάτης — προφανῶς περὶ κακοβούλου πληροφορίας ἐκ μέρους τῶν Σοβιέτ, τὰ ὁποῖα αὐταπατῶνται ὡς πρὸς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου. Οἱ ὑπὸ τῶν σοβιετικῶν δημοσιευόμενοι ἀριθμοὶ — προσθέτει ὁ Μπέργκελιν — εἶνε ἐλάχιστα πιστευτοί, διὰ τὸν ἁπλοῦν λόγον ὅτι εἰς ἡττηθεὶς ἐχθρὸς εἶνε ἀδύνατον νὰ διαπιστώσῃ τὰς ἀπωλείας τοῦ νικητοῦ.

Πρὸς τὸ Κουμπάν

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4 (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ Ἡμ. Γερμ. Πρακτορεῖον μεταδίδει ἄρθρον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Φραγκφούρτης», εἰς τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «πρὸς τὸ Κουμπάν» ἐξετάζεται πῶς κρίνεται ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἡ πολεμικὴ κατάστασις εἰς τὸ νότιον τμῆμα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἡ ἐφημερὶς ἀναφέρει τὸν στρατιωτικὸν συνεργάτην τῶν «Τάϊμς» ὅστις διεπίστωνε κατ' αὐτὰς ὅτι ἡ ἐν τῇ νοτίῳ Ρωσίᾳ κατάστασις εἶνε ὄχι μόνον διὰ τὰ Σοβιὲτ ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Μ. Βρεταννίαν πολὺ κακή. Καὶ ναὶ μὲν καθὼς ἔγραφεν ὁ Ἄγγλος στρατιωτικὸς δὲν φοβεῖται μίαν κατάρρευσιν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, φοβεῖται ὅμως ἕνα «ἀκρωτηριασμόν της», πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν θὰ ἦτο λίαν ἐπικίνδυνον. Ἡ γερμανικὴ ἐφημερὶς γράφει, ἕκαστος ἐκφέρει καὶ ἀπὸ μίαν γνώμην. Πολλοὶ ἐξετάζουν κατὰ πόσον ἡ καλυτέρα βοήθεια διὰ τὰ Σοβιὲτ θὰ ἦτο ἓν δεύτερον μέτωπον χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τολμοῦν νὰ προβοῦν ἀποκαλύπτως εἰς τὴν πρότασιν ταύτην. Εἶνε φανερὸν ὅτι ἀμφιβάλλουν.

Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ;

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟ «ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ»

ΣΟΦΙΑ, 4 (Στέφανι). — Τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον «Βέσερ» παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἐγνώσθη εἰς τοὺς ἐπισήμους τουρκικοὺς κύκλους ὅτι ὁ Τσώρτσιλ εὑρίσκεται ἐν Μόσχᾳ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4 (Στέφανι). — Ἐξ ἀφορμῆς πληροφοριῶν ἐξ οὐδετέρας πηγῆς, καθ' ἃς ὁ Τσώρτσιλ εὑρίσκεται ἐν Μόσχᾳ ἢ πρόκειται ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν πόλιν ταύτην, ὅπως συσκεφθῇ μετὰ τοῦ Στάλιν, οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι τοῦ Βερολίνου περιορίζονται εἰς τὸ νὰ ὑπογραμμίσουν ὅτι αἱ πληροφορίαι αὗται, ἐὰν εἶνε ἀκριβεῖς, θὰ ἦσαν λίαν χαρακτηριστικαὶ καὶ θὰ ἠδύναντο νὰ συσχετισθοῦν μὲ τὴν ὑπὸ Βορειοαμερικανικοῦ πρακτορείου μεταδοθεῖσαν εἴδησιν, καθ' ἣν ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις ἐζήτησεν ἐπισήμως ἀπὸ τὰς Ἡν. Πολιτείας καὶ τὴν Ἀγγλίαν, τὴν δημιουργίαν δευτέρου μετώπου.

Ὄχι καὶ τόσον εὔκολον

ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΫΡΕΣ, 4 (Ἡμιεπ. Γερμ. Πρακτ.). — Ὁ προσφάτως ἐπιστρέψας ἐξ Ἀγγλίας δημοσιογράφος Χάρολδ Μπίντερ δημοσιεύει τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς χώρας ταύτης. «Παρ' ὅλον ὅτι — γράφει — οἱ Ἄγγλοι τελοῦν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐφιάλτου μεγάλων ἡττῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἀναγνωρίζοντες καὶ τὸν μέγαν κίνδυνον ὅστις συνεπείᾳ τούτων, ἐπικρέμαται κατὰ τῶν συμμάχων, δὲν διάκεινται ἐνθουσιωδῶς εἰς τὴν ἰδέαν μιᾶς ἀμέσου ἐπιθέσεως εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει ἐπίγνωσις τοῦ ὅτι τὰ γερμανικὰ στρατεύματα ἔχουν καὶ ἄριστον ἐξοπλισμὸν καὶ ἀρίστην διοίκησιν, εἰς τρόπον ὥστε μία ἐπίθεσις κατὰ τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης νὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ προκαλέσῃ τεραστίας ἀπωλείας εἰς τοὺς Ἄγγλους». Ὁ Μπίντερ διατυπώνει τὴν γνώμην, ὅτι καὶ αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι, ἂν ἐγνώριζον τὴν κατάστασιν τόσον καλῶς, ὅσον τὴν γνωρίζουν οἱ Ἄγγλοι, δὲν θὰ ἐζήτουν οὔτε αὗται παρακεκινδυνευμένας ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶνε παρεσκευασμέναι.

Τὸ δεύτερον μέτωπον

ΓΕΝΕΥΗ, 4 (Ἡμ. Γερμ. Πρ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι, κατὰ τηλεγράφημα τῆς ἐφημερίδος «Τάϊμς» ἐκ Μόσχας αἱ ρωσικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν εἰς τὰ φύλλα τῆς Κυριακῆς πληροφορίας καὶ ἀνταποκρίσεις ληφθείσας ἐκ Λονδίνου καὶ Ν. Ὑόρκης, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρουν τὰ ἐκεῖ σχεδιαζόμενα μέτρα διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς δευτέρου μετώπου. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, καθ' ἣν ὁ σοβιετικὸς τύπος ἀσχολεῖται δημοσίως μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο. Μία δὲ σοβιετικὴ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι «εἶνε λογικὸν ὅπως ὁ ρωσικὸς λαὸς αἰσθάνεται νόμιμον ἀπογοήτευσιν διὰ τὰς ὑποσχέσεις τῶν συμμάχων του».

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, 4 (Ἡμ. Γερμ. Πρακτ.). — Καθ' ἃ ἀνεκοίνωσεν ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Ν. Ὑόρκης ἤρχισαν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας «μυστικὰ» στρατιωτικὰ γυμνάσια. Κατὰ τὰς ἀσκήσεις αὐτὰς θὰ δοκιμασθοῦν τὰ νεώτατα τεχνάσματα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΑΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΑΘΛΟΥ

ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΠΤΗΣΕΩΣ ΡΩΜΗΣ - ΤΟΚΙΟ - ΡΩΜΗΣ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΜΟΣΚΑΤΕΛΛΙ

Εἰς τελευταῖον φύλλον τῆς ἰταλικῆς ἐφημερίδος «Φασιστικὸν Καθεστὼς» δημοσιεύεται ἡ ἀκόλουθος περιγραφὴ συνεντεύξεως τοῦ συνεργάτου της κ. Λεωνίδα Φιέττα μὲ τὸν συνταγματάρχην τῆς ἀεροπορίας Μοσκατέλλι καὶ τοὺς συντρόφους του πρωταγωνιστὰς τῆς πτήσεως Ρώμης — Τόκιο — Ρώμης.

ΡΩΜΗ, 27 Ἰουλίου. — Ἐκ στόματος αὐτοῦ τούτου τοῦ συνταγματάρχου Ἀντωνίου Μοσκατέλλι καὶ τῶν συντρόφων του, ἐγνώσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τῆς προσφάτου μεγάλης πτήσεως Ρώμης — Τόκιο — Ρώμης.

Μὲ μεγάλην ἁπλότητα, ἡ ὁποία τοὺς ἔκαμεν ἀκόμη πλέον συμπαθητικούς, παρ' ὅσον ἦσαν ἤδη χάρις εἰς τὴν τόλμην καὶ τὴν μετριοφροσύνην των οἱ πρωταθληταὶ αὐτοὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐξέθεσαν διὰ βραχέων τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μακρᾶς πτήσεώς των, συντελεσθείσης ὑπὸ συνθήκας καὶ εἰς περίοδον ὄντως ἐξαιρετικάς. Ὁμιλοῦντες ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, ἀναλόγως τῆς ἁρμοδιότητός των, μετὰ τὸν γενικὸν πίνακα τῆς πτήσεως, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Μοσκατέλλι, οἱ θαρραλέοι αὐτοὶ ἀεροπόροι διεφώτισαν τὰ κύρια σημεῖα τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς εἰρηνικῆς πτήσεώς των ἐν καιρῷ πολέμου.

Ἡ ἐναέριος σύνδεσις Ρώμης — Τόκιο — Ρώμης ὑπῆρξε μακρὰ καὶ ἐπικίνδυνος. Καθ' ὅλον τὸ μέσον διάστημά της ἐπέταν ὑπεράνω ἐδαφῶν εὑρισκομένων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐχθροῦ. Ὑπῆρξε πτῆσις μὲ πολλοὺς ἀγνώστους παράγοντας καὶ ὑπεχρέωσε τοὺς ἀεροπόρους νὰ ἀντιμετωπίσουν ἀναριθμήτους δυσκολίας: τὸν κίνδυνον νὰ γίνουν στόχος ἐχθρικοῦ πυρός, διερχόμενοι ὑπεράνω ὠχυρωμένων ζωνῶν, τὸν κίνδυνον νὰ κατέλθουν, ἐὰν ἐπάθαιναν κάποιαν βλάβην ἐπιβάλλουσαν ἀναγκαστικὴν προσγείωσιν, εἰς μακρινάς, ἀκατοικήτους σχεδὸν ζώνας. Τὸ ἐγχείρημα αὐτὸ ὑπῆρξεν ἓν ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δίδουν τὴν καλυτέραν ἀπόδειξιν τῆς ὡριμότητος καὶ τῶν ἐξαιρετικῶν δυνατοτήτων τῆς ἀεροπορίας μας.

Αἱ 26.000 χιλιόμετρα, τὰ ὁποῖα οἱ γενναῖοι αὐτοὶ ἄνδρες διήνυσαν μὲ τὸ ἰσχυρὸν καὶ πιστὸν ἀεροπλάνον των, τύπου Σαβόϊα Μαρκέττι μὲ κινητῆρας Ἄλφα Ρομέο τύπου 128, ἐκαλύφθησαν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν — ἤτοι τεσσάρων ἡμερῶν διὰ τὴν μετάβασιν καὶ τεσσάρων διὰ τὴν ἐπιστροφήν. Ἐκκινήσαντες μὲ κατεύθυνσιν πρὸς νότον, ἔφθασαν εἰς μίαν προκεχωρημένην μεσογειακὴν βάσιν, καὶ ἐκεῖθεν ἔκαμαν τὸ πρῶτον πήδημά των μέχρι μιᾶς βάσεως εἰς ἔδαφος εὑρισκόμενον εἰς ἰαπωνικὰς χεῖρας. Ἐκεῖθεν κατηυθύνθησαν πρὸς τὸ Τόκιο. Τέσσαρες ἀκριβῶς ἡμέραι ἐχρειάσθησαν διὰ τὴν μετάβασιν καὶ τέσσαρες διὰ τὴν ἐπιστροφήν.

Αἱ ἀτμοσφαιρικαὶ συνθῆκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐξετελέσθη τὸ μακρὸν ἐναέριον ταξίδιον, γενικῶς ὑπῆρξαν ἀρκετὰ καλαί, ἐξαιρέσει ὀλίγων χιλιάδων χιλιομέτρων κατὰ τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν λίαν ἀντίξοοι. Ἐν τούτοις, ἡ λεπτομερειακὴ προπαρασκευὴ τῆς πτήσεως, γενομένη ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου Ἀεροπορίας, ἡ τελείως κανονικὴ λειτουργία ὅλων τῶν ὀργάνων τοῦ ἀεροπλάνου, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀνεξαιρέτως ὅλα ἰταλικῆς κατασκευῆς, ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς πιλότους μας νὰ ὑπερνικήσουν καὶ τὴν δυσκολίαν ταύτην.

Ἡ πτῆσις ἐγένετο σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ὕψος μᾶλλον μέγα, ἡ κυβέρνησις δὲ τῆς πτήσεως ὑπῆρξεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀστρονομική, τῇ βοηθείᾳ τῶν ὀργάνων τοῦ ἀεροπλάνου. Ἀφ' ἑτέρου ἡ πτῆσις αὐτὴ τοῦ Μοσκατέλλι καὶ τῶν συντρόφων του ἔδωκε, μεταξὺ ἄλλων, τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἐπενεχθοῦν διορθώσεις εἰς τοὺς γεωγραφικοὺς χάρτας, προκειμένου περὶ ὡρισμένων μακρινῶν καὶ ἐκτεταμένων περιοχῶν. Σύντροφοι τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Μοσκατέλλι ἦσαν οἱ: ταγματάρχης Κούρτο, λοχαγὸς Ματζίνι, ὑπολοχαγὸς Μαρτσόττι καὶ ἐπιλοχίας Λεόνε, οἱ ἀεροπόροι δὲ αὐτοὶ ἐνηλλάσσοντο μεταξύ των κατὰ σύντομα μᾶλλον διαστήματα. Τὸ πολὺ εἶχεν ὁ καθεὶς εἰς τὴν διάθεσίν του τρεῖς ἕως τέσσαρας ὥρας ὕπνου, κάθε φοράν.

Οἱ κινητῆρες ἐλειτούργησαν πάντοτε κατὰ τρόπον θαυμαστόν, ὁ ὁποῖος κατέπληξε καὶ αὐτοὺς τοὺς πιλότους. Τὰ πάντα ἐξετυλίχθησαν κανονικῶς καὶ κατὰ βάθος, διὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς μία τοιαύτη πτῆσις μετετράπη εἰς ἕνα περίπατον. Αὐτὸ ἦτο τὸ ἀληθινὸν θαῦμα τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς προπαρασκευῆς.

Εἰς τὸ Τόκιο, ὅπου ἔλαβαν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ Τόγιο τὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Ντοῦτσε καὶ ἔγιναν ἀντικείμενον θερμοτάτης ὑποδοχῆς, οἱ Ἰταλοὶ ἀεροπόροι παρέμειναν 12 ἡμέρας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 3 ἤρκεσαν εἰς τὸν μηχανικὸν διὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τοὺς κινητῆρας. Ἡ παραμονὴ αὕτη εἶχε καὶ τὸν σκοπὸν ὅπως ἐπιτρέψῃ ὡρισμένας μελέτας μαζὶ μὲ Ἰάπωνας ἀξιωματικούς, σχετικῶς μὲ ἐνδεχομένην ἐγκαθίδρυσιν τακτικῶν συνδέσεων. Ὁμιλῶν περὶ τῆς παραμονῆς του εἰς τὸ Τόκιο ὁ Μοσκατέλλι ἐτόνισε τὸν βαθὺν καὶ ζωηρὸν θαυμασμὸν τὸ ὁποῖον τρέφουν οἱ Ἰάπωνες πρὸς τὸν Ντοῦτσε καὶ πρὸς τὸ πολιτικόν του δαιμόνιον, τὸν ἐνθουσιασμόν, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ ἰαπωνικὸς λαὸς βλέπει τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅλων εἰς τὴν νίκην τῶν ὅπλων τοῦ Τριμεροῦς.

Μία ἄλλη διαπίστωσις ὑπῆρξεν ὅτι ὁ περιβόητος ἐκεῖνος ἐναέριος βομβαρδισμὸς τοῦ Τόκιο ἦτο, εἰς τὴν πραγματικότητα, κωμικός. Οἱ Ἀμερικανοὶ κατέστρεψαν μόνον ὀλίγας οἰκίας, ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν πολλῶν χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν. Τέλος, οἱ Ἰταλοὶ ἀεροπόροι ὡμολόγησαν τὴν βαθεῖαν ὑπερηφάνειαν, τὴν ὁποίαν ᾐσθάνθησαν ὅταν κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των εὗρον τὸν Ντοῦτσε νὰ τοὺς ἀναμένῃ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀεροδρόμιον, διὰ νὰ τοὺς ἀπονείμῃ τὸν ἀνεκτίμητον ἔπαινόν του.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἀφηγήσεως τῶν ἀεροπόρων οἱ παριστάμενοι ἀρκετοὶ ξένοι δημοσιογράφοι, μαζὶ μὲ ἀντιπροσώπους τοῦ ἰταλικοῦ τύπου ἐζήτησαν νὰ ἐκφράσουν εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας τὸν θαυμασμόν των διὰ τὸ λαμπρὸν κατόρθωμα τῶν φασιστικῶν πτερύγων. Διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων των ἐγένετο, μὲ εὐγενεῖς ἐκφράσεις, ὁ δημοσιογράφος Ὀνό, τῆς ἐφημερίδος «Νίτσι - Νίτσι», ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ξένου Τύπου.

LEONIDA FIETTA

Οἱ καταγγέλλοντες τοὺς κατόχους πλειόνων δελτίων

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Παραγωγικῶν ὑπουργείων κ. Γκοτζαμάνη ὑπεγράφη ἀπόφασις δι' ἧς παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δελτίων τοῦ ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ὅπως χορηγῇ εἰς τοὺς καταγγέλλοντας τοὺς παρανόμως νεμομένους δελτία ἄρτου καὶ τροφίμων, ἀριθμὸν προσωρινῶν δελτίων διαρκείας μέχρις 6 μηνῶν. Τὰ οὕτω ἐκδιδόμενα δελτία δὲν θὰ δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὸ ἓν τέταρτον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταγγελθέντων καὶ κατασχεθέντων δελτίων, οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ καταγγέλλοντος.

Γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Δημάρχου

Εἰς μίαν ταβέρναν τῆς Πλάκας, αἱ πρ. ταμίαι τῶν 72 παιδικῶν δημοτικῶν συσσιτίων, ὅπου τρέφονται 42.000 παιδάκια τῆς Ἀθήνας, παρέθεσαν γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων κ. Ἀγγέλου Γεωργάτου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως τῆς δημαρχίας καὶ διὰ νὰ ἐκφράσουν ἐκ μέρους τῶν σιτιζομένων παιδιῶν καὶ τῶν γονέων των τὰς εὐχαριστίας των εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν διὰ τὸ ἔργον τῶν συσσιτίων, τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ ὡς μία ἐξαιρετικὴ προσπάθεια ὑπὲρ τῆς νέας ἑλληνικῆς γενεᾶς.

Τέχνη καὶ ζωή

Τοξικομανεῖς

Δόθηκε ἐντολὴ ἀπὸ τὸν ἁρμόδιο ὑπουργὸ νὰ μαζευτοῦν ἀπὸ τοὺς δρόμους οἱ τοξικομανεῖς ἤ, ὅπως λένε οἱ ἴδιοι τὸν ἑαυτό τους, οἱ πρεζάκηδες, οἱ χασικλήδες, οἱ λουλάδες.

Ὑπάρχουνε λοιπὸν ἀκόμα τέτιοι; Αὐτὸ φαίνεται ἀπίστευτο. Ποῦ καὶ πῶς τὸ βρίσκουνε τὸ «μαυράκι»; Ἀλλ' ἂν τὸ βρίσκουνε, πῶς μποροῦνε καὶ τὸ ἀγοράζουν ἄνθρωποι ἀλῆτες, αὐτὸ τὸ μαῦρο διαμάντι;

Ἀλλὰ γιὰ νὰ «περισυλλεχθοῦν» θὰ πῆ πῶς ὑπάρχουν καὶ θὰ πῆ ἀκόμα πῶς τὸ βρίσκουν τὸ ἀφιλότιμο!

Οἱ ἐξοχότητες αὐτὲς τῶν «τεχνητῶν παραδείσων» φαίνονται ἀπὸ μακρυά. Πρόσωπα ὠχρά, μάτια θαμπά, σκέψη βυθισμένη στὸ ἀχανές, περπάτημα βαρύ. Συνηθισμένα τους «παλάτια» τώρα τὸ καλοκαίρι εἶνε οἱ κάσσες καὶ οἱ καλάθες τῆς Ἀγορᾶς, τὰ σπήλαια τοῦ Λυκαβηττοῦ, τῶν Τουρκοβουνιῶν, τοῦ Γαλατσιοῦ. Καὶ τὸ χειμῶνα ἄλλοτες — τὰ ἐγκαταλελειμμένα βαγόνια τοῦ Λαρισαϊκοῦ. Ὅταν ὀνομάζω τὰ γιατάκια τους «παλάτια» δὲν κάνω ὑπερβολή. Τοὐναντίον τους... προσβάλλω! Τί εἶνε ἕνα παλάτι γιὰ τὸ Φασαρία, τὸ Στραβολαίμη, τὸν Καζάνα, τὸν Καρπούζα, τὸν Καρδερίνα, τὸν Μπουργάνα καὶ τὴ... Δέσποινα, ὅταν αὐτοί, μαστουρωμένοι, βρίσκωνται στὸν ἕβδομο οὐρανὸ ἢ στὰ παραμυθένια σαράγια τῆς Χαλιμᾶς, ὅπου τὸ πάτωμα εἶνε ἀσήμι, οἱ τοῖχοι μάλαμα, οἱ κολόννες ζαφείρι κι' ἀπὸ τὸ ταβάνι κρέμεται σὲ χοντροὺς σταλακτίτες τὸ διαμάντι; Τί εἶνε τὸ παλάτι τοῦ Σαρδανάπαλου μὲ τὶς χιλιάδες «ἀπλίνες» γυναῖκες; Αὐτοὶ ἔχουνε δίπλα τους τὰ ούρὶ τοῦ παραδείσου αἰθέρια, ἄπιαστα κι' ἀθάνατα, μὲ τοὺς μπαγλαμάδες, τὰ σαντούρια καὶ τὰ τουμπελέκια καὶ τ' ἀηδονίσια κελαδήματα!

> Πότε μὲ βρέχει ὁ λουλάς
> (ἀμάν, ἀμάν, ἀμάν, ὤχ!!)
> πότε μ' ἀδυνατάει,
> πότε μὲ ρίχνει στὸν ντελικὰ
> καὶ μὲ παρηγοράει
> (ταρί, ταρί, τατάρι, τάρι
> ταρί, ντανταράμ, νταρίντα,
> (ντοάμ!)

Τώρα ὅμως θὰ τοὺς κατεβάσουν ἀπὸ τοὺς ἑφτὰ οὐρανοὺς καὶ θὰ τοὺς κλείσουν στὸ Δημόσιο Ψυχιατρεῖο τοῦ Δαφνιοῦ. Ἀλλ' εἶνε βέβαιο πὼς θὰ προσπαθήσουν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν τράτα ποὺ θὰ πάη νὰ τοὺς ψαρέψῃ. Αὐτοὶ δὲ θέλουνε θεραπεῖες καὶ φάρμακα. Ὁ «τσιλιαδόρος» (ὁ μικρός, ποὺ σφυράει ἅμα ἐμφανιστῇ ἡ ἀστυνομία) θὰ λάβῃ διαταγὲς νὰ «ἐπαγρυπνῇ» περισσότερο. «Αὐτὸ τὸ σσσσ (τὸ σφύριγμα) τοῦ τσιλιαδόρου εἶνε γιὰ μᾶς φίδι ὀγιά, ποὺ ἄξαφνα μᾶς ἔχει ζώσει κατακρέατα», ὅπως λέει ἕνας ἀπ' αὐτούς.

Ἀλλὰ ὅσοι πιαστοῦν καὶ ὁδηγηθοῦνε στὸ Ψυχιατρεῖο μποροῦνε τάχα νὰ γιατρευτοῦν δηλαδὴ νὰ τὸ κόψουν; Μποροῦνε ὡς ἕνα σημεῖο, θέλοντας καὶ μή. Ὅταν ὅμως βγοῦν ἀπὸ κεῖ, μὲ τὴν πρώτη ἀφορμὴ τὸ ξαναρχίζουν. Θὰ βροῦνε πάλι τὴν παρέα τους, τὴν παλιά, θὰ ἔχουνε σικλέτια, φτώχειες — καὶ θὰ ζητήσουνε τὴ «θεραπεία τοῦ κακοῦ» στὴ λήθη ποὺ τὴν χαρίζει πλουσιοπάροχα τὸ ναρκωτικὸ ἢ τὸ ἀλκοόλ.

Στὴν ἀρχὴ θὰ τοὺς δίνουνε ἐπὶ 7—10 μέρες σὲ περιωρισμένη δόση ἀπὸ τ' ἀγαπημένα τους ναρκωτικὰ ἢ σπίρτα. Κ' ὕστερα θὰ τοὺς τὸ κόψουν. Γιατὶ τὸ ἀπότομο κόψιμο μπορεῖ νὰ τοὺς προκαλέσῃ αὐτοδηλητηρίαση, ἀκόμα καὶ θάνατο...

Ἔχω γνωρίσει μερικοὺς ἀπὸ δαύτους στὸ Ψυχιατρεῖο. Εἶνε λογικοὶ δουλεύουνε μὲ προθυμία, ἔχουν ὄρεξη νὰ τρώνε κ' ἐπὶ πλέον τοὺς φεύγει ἡ κιτρινάδα καὶ τὸ θάμπος τῶν ματιῶν. Θὰ ἔπρεπε νὰ μείνουν σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ μέσα. Γιατὶ ἅμα βγοῦν, ὅπως εἴπαμε δὲν ἔχουν ἀρκετὴ θέλησι, ὥστε ν' ἀντισταθοῦνε στὸν πειρασμό. Πολλοὶ βγαίνουν κ' ὕστερα ἀπὸ καιρὸ τοὺς ξαναφέρνουνε πάλι πίσω... Ράβε ξήλωνε δηλαδή.

Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ξαίρουνε γράμματα καὶ τότε δὲν εἶνε δύσκολο νὰ κάνουν καὶ φιλολογία χασικλήδικη. Ἕνας ποὺ εἶχε τὸ ψευδώνυμο «Αὐτόχειρ» ἔγραψε ποίηση καὶ πρόζα πολὺ ἐνδιαφέρουσα. Αὐτὸ δὲν εἶνε πρᾶγμα σπάνιο. Οἱ τρελλοί, οἱ ἐγκληματίες, οἱ τοξικομανεῖς κάνουνε τέχνη ποὺ ἔχει δυὸ «ἀρετές»: τὴν πρωτοτυπία καὶ τὴν εἰλικρίνεια. Νὰ πῶς ὁ «Αὐτόχειρ» μᾶς ἔδωσε τὸν ψυχικό του κόσμο σὲ στίχους, ποὺ ἂν ἀπὸ τὴν τεχνικὴ τους ἄποψη δὲν εἶνε τέλειοι, ὅμως ἀπὸ ψυχογραφικὴ εἶνε σπουδαῖοι:

> Στῶν ἰδανικῶν μου τὸ ρέμα ἀφθάνω
> (κα νὰ πλέω
> παίρνοντας σχέδιο πολεμιστῆ πνιγμ...
> (νου.
> Ἀλλάζω στάσεις. «Σῶμα, ὑπτίου»
> (στὴν ψυχή μου γέλιου!
> Γελάω σαρκαστικά, θυμώνω, κλαίω.
> Τὸ νοῦ μου ἀθλιακώνουνε πόθοι μοι...
> (χρό' πλώτοι
> στὰ ἰδανικά μου εἶνε. Κι ὅ,τι
> αὐτοὶ θέλουν, κάνουν τὴν ψυχή.
> Ἄλλη φωνή, ἀκού, μέσα μου ἠχεῖ.

Κ. ΒΑΡΝΑΛΗΣ

Ἡ ἄφιξις τοῦ Ντοῦτσε εἰς Γκορίτσια

ΡΩΜΗ, 4 (Στέφανι). — Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν εἰς περίοπτον θέσιν τὴν εἴδησιν τῆς ἀφίξεως τοῦ Ντοῦτσε εἰς Γκορίτσια, ὑπογραμμίζουσαι ἰδιαιτέρως τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Ρεντιπούλια, ἔνθα παρέστη εἰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις, ὡς καὶ τὴν ἔκθεσιν εἰς ἣν προέβη πρὸς ὁμάδα στρατηγῶν. Αἱ ἐφημερίδες τονίζουν ἐπίσης τὸν ὑπερήφανον λόγον τὸν ὁποῖον ὁ Ντοῦτσε ἐξεφώνησεν εἰς Γκορίτσια καὶ τὸν λίαν ζωηρὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ πληθυσμοῦ, κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Ντοῦτσε.

Ἰταλοὶ νεολαῖοι εἰς Βαρκελώνην

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ 4 (Στέφανι). — Ἑκατὸν εἴκοσι μέλη τῆς Ἰταλικῆς Νεολαίας τοῦ «Λιττόριο» ἀφίκοντο ἐν Βαρκελώνῃ κατόπιν προσκλήσεως τῆς ἰσπανικῆς κυβερνήσεως. Οἱ νεαροὶ φασισταὶ θὰ παραμείνουν ἐπί τινας ἡμέρας εἰς τὴν διεθνῆ κατασκήνωσιν τῆς Σάντα Μαρία. Οὗτοι ἐγένοντο δεκτοὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἱεραρχιῶν τῆς Βαρκελώνης, συνοδευόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἰταλίας μετέβησαν καὶ ἀπέτισαν φόρον τιμῆς εἰς τοὺς πεσόντας ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως τῆς φάλαγγος.

Ἡ δίωξις τῆς μαύρης ἀγορᾶς

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ ἐπιθεώρησις Ἄρτου ἐνήργησε τὴν 3ην Αὐγούστου ἔλεγχον εἰς 52 ἀρτοποιεῖα Ἀθηνῶν καὶ προαστίων καὶ ὑπέβαλε 4 μηνύσεις κατὰ ἀρτοποιῶν διὰ κακὴν ἕψησιν τοῦ ἄρτου.

Τὸ μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Περιπέτεια στὴ Βουδαπέστη

Τοῦ Φέρεντς Καϊμεντι

142ον

Ἔνιωσε τότε πάνω στὸ στῆθος του τὸ λεπτὸ κορμὶ ποὺ τοῦ ἀνθίστατο, ἀναζήτησε μὲ ἀναμμένα χείλη τὸ σκυμμένο κεφάλι, ἔνευσε φλογερὰ φιλιὰ τὰ μαλλιά, τὸ μέτωπο, τὸ πρόσωπο μὲ νευρικὸ χέρι τῆς ἔσφιξε τὸ πηγοῦνι, ἀναγκάζοντάς την νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι καὶ κόλλησε τὰ χείλη του πάνω στὰ ψυχρὰ σφιγμένα χείλη της. Τώρα πιὰ αὐτὴ δὲν ἀντιστεκόταν: τὸ λεπτὸ κορμὶ βάραινε ἐλαφρὰ πάνω στὰ μπράτσα του, τὰ μικρὰ χέρια ἀκουμποῦσαν ἄνοιχτά, παράλυτα στὸ στῆθος, τὸ μάτι κουρασμένο καὶ μισόκλειστο μόνο τὸ στόμα — μιὰ κόκκινη γραμμὴ — ἦταν σφιγμένο καὶ κρύο. Τὴν ἀφησε πίσω ἀπὸ τὶς δυὸ μακρινὲς σκιές. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο ἡ Γιόλε μίλησε: «Τώρα εἶστε εὐχαριστημένος; — εἶπε σὰν μιλοῦσε στὸν ἑαυτό της, μὲ τόνο κουρασμένο, πικρὸ καὶ εἰρωνικό, προκλητικά.— Εἶστε εὐχαριστημένος τώρα; εἶστε εὐχαριστημένος; Θεέ μου... πόσο πονεῖ τὸ χέρι μου...». Αὐτὸς δὲν ἀπάντησε. Ἔπειτα ἡ Γιόλε συνέχισε μὲ φωνὴ ὑπόκωφη ἐπιθετική: «Δὲν ἔχει νόημα... φλυαρίες... δὲν εἶνε ἀλήθεια δὲν ἔχει νόημα...» — Βγῆκε ἀπὸ τὸ στόμα του ἕνας πνιγμένος ψίθυρος: «Δὲν ἔχει νόημα...! Γιόλε, σ' ἀγαπῶ, σὲ θέλω καὶ...» — «Ναί, σὲ θέλω — ἐπανέλαβε ἡ Γιόλε ἀργά, μὲ καταπληκτικὴν ἠρεμία. — Τὸ ξαίρω, σὲ θέλω, τὸ ξαίρω... κι' ἔπειτα... σὲ ἀπόντησα καὶ σὲ βασίθηκα εὐχαριστῶ. Δὲν μοῦ προσφέρετε χρήματα;» — καὶ ἄστραψε στὸ μάτι της μιὰ πρασινοκάλαμη λάμψι. Δὲν μίλησαν πιὰ ὡς ποὺ ἔφθασαν στὸ ἁμάξι καὶ στοὺς ἄλλους δυό. Ξαναγυρίζοντας στὴν πόλι, πλάι του καθόταν ὁ σωφὲρ τοῦ κατασπηματάρχου καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς πίσω. Ὅταν ἡ Γιόλε καὶ ὁ Κελεμὲν κατέβηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῶν λεωφόρων, εἶδε πὼς ἡ Γιόλε εἶχε θολὰ μάτια καὶ αἱσθάνθηκε τὸ χέρι της κρύο.

♥♥♥♥♥

Τώρα πιὰ ὅλα εἶχαν τελειώσει, βρισκόταν στὸ βάθος τῆς ἀβύσσου, δὲν ὑπῆρχε πιὰ τίποτε ἄλλο ἀπὸ «σ' ἀγαπῶ καὶ σὲ θέλω». Ἡ Ἴλα καὶ ἡ Ἔντιθ ἔφυγαν γιὰ τὸ Μοντρέ — τὸ σχέδιο καταστρώθηκε σὲ μιὰν ὥρα καὶ τὴν ἄλλην μέρα ἔβγαλαν τὰ εἰσιτήρια. Ἡ Ἴλα τὸν ρώτησε, ἂν ἤθελε νὰ τὶς συνοδεύσῃ καὶ παρατήρησε τὴν ἄρνησί του: «...αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι ποὺ μὲ ἀπασχολεῖ ἀκόμη...» τὸν εἰρωνεύθηκε λίγο γιὰ τὴ δικαιολογία, γιατί εἶχε διαβάσει στὰ μάτια του πὼς δὲν θὰ πήγαινε μαζί τους. «Κατὰ βάθος δὲν εἶμαι δυσαρεστημένη — εἶπε,— ἡ Ἔντιθ δὲν ἔχει γίνει ἀκόμη τελείως καλὰ καὶ ἐπειδὴ φεύγω γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσω, τὸ καλύτερο εἶνε νὰ μὴν ἔχουμε καθωρισμένο πρόγραμμα» — καὶ σ' αὐτὴν τὴν πρόταση ὁ Κάνταρ παρατήρησε ἕνα παράξενο τόνο ποὺ τὸν ἔκανε νὰ ὑποθέσῃ πὼς αὐτὴ ἤξαιρε, ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ δείξῃ ἐνδιαφέρον. Συμφώνησαν πὼς μιὰ φορὰ τὴ βδομάδα θὰ μιλοῦσαν ἀπὸ τὸ τηλέφωνο καὶ ὅτι ὁπωσδήποτε οἱ δυὸ κυρίες θὰ γύριζαν στὴν Πέστη. Τὶς συνώδευσε στὸ σταθμὸ μαζὶ μὲ τὸ λοχαγὸ Σίμωνς, φιλήθηκαν: «Ὠρεβουάρ, ἀγάπη μου» — Ἔπειτα, ἀφοῦ συνώδευσε τὸ λοχαγὸ στὴ Βούδα, γύρισε στὴν πόλι, ξαίροντας πὼς ἔπρεπε νὰ συναντήσῃ τὴν Γιόλε στὴν ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Ἀντράσσυ.— «Σ' ἀγαπῶ καὶ σὲ θέλω» — ἀκολούθησαν ἕντεκα βδομάδες ποὺ τὶς πέρασε μέσα σ' ἕνα διαρκὴ ἴλιγγο, σ' ἕνα συγκεχυμένο, ταραγμένο, θολὸ ὄνειρο. Ἕντεκα βδομάδες ὡς ποὺ ἐπέστρεψε ἡ Ἴλα γιὰ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ Βουδαπέστη. Στὸ μεταξὺ καταλάβαινε πὼς περνοῦσαν οἱ βδομάδες μόνο ἀπὸ τὰ τηλεφωνήματα τῆς Ἴλας: πρῶτα ἀπὸ τὸ Μοντρέ, ἔπειτα ἀπὸ τὴ Γενεύη, κατόπιν ἀπὸ τὴ Βενετία, τὴν Πάδοβα καὶ τέλος ἀπὸ τὴ Ρώμη. «Εἶνε ὄνειρο — τοῦ ἔλεγε ἡ Ἴλα, — ὄνειρο θεῖο... κρῖμα ποὺ δὲν εἶσαι μαζί μας». Ἡ Ἔντιθ εἶχε γίνει τελείως καλά· τί νέα ἀπὸ τὴν Πέστη: «Τίποτε τὸ νέο» — καὶ λέγοντας τὸ ἔνιωθε πὼς κοκκίνιζε. Ἀργότερα αὐτὴ ἔπαψε νὰ τὸν ρωτᾷ γιὰ τὰ νέα τῆς Πέστης. «Ἡ Ρώμη εἶνε ἀπερίγραπτη — τοῦ ἔλεγε — κρῖμα ποὺ δὲν εἶσαι μαζί μας! Πήγαμε σὲ μιὰ μεγαλοπρεπῆ γυμναστικὴ ἐπίδειξι, εἴδα τὸ Μουσσολίνι, τὸν ἀκούσαμε ποὺ μίλησε. Τί ἐξαιρετικὴ προσωπικότητα! Στὴν πρεσβεία γνωρίσαμε τὸν Γκράντι καὶ πολλοὺς ἄλλους φασίστες ἡγέτες. Τὴν ἄλλη βδομάδα θὰ κάμουμε πιθανῶς μιὰ ἐκδρομούλα ὡς τὴ Σικελία...»

ΑΥΡΙΟΝ ἡ συνέχεια

Ἕνα βιβλίο μυστηρίων καὶ θαυμάτων

Ἀνάμεσα στοὺς μάγους τοῦ Θιβέτ

Τῆς κ. Ἀλεξάνδρας Ντελαβινὲντ

8ον

Ὁ πρίγκιψ τοῦ Σικκίμ, ποὺ ἐκτιμοῦσε πολὺ τοὺς μορφωμένους ἀνθρώπους, εἶχε δεχθῆ πρόθυμα τὸν πρόσφυγα αὐτόν. Γιὰ νὰ τοῦ παράσχῃ τὰ μέσα τῆς ζωῆς καὶ ταὐτοχρόνως νὰ ἐπιτρέψῃ σὲ μερικοὺς νεαροὺς μοναχοὺς νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὴν σοφία του, τὸν εἶχε διορίσει ἡγούμενο τοῦ μοναστηριοῦ Ἐνσέ, μὲ τὴν ὑποχρέωσι νὰ διδάσκῃ τὴν γραμματικὴ σὲ καμμιὰ εἰκοσαριὰ νεόφυτους.

Ὁ «κουσόγ» Σὸγ-Τζὲδ ἦταν ἕνας «γκελοὺγκ πά», δηλαδὴ μέλος τοῦ αἱρετικοῦ δόγματος ποὺ εἶχε ἱδρυθῆ ἀπὸ τὸν Τσόγκ Χαπά, κατὰ τὸ 1400. Ἡ αἵρεσις αὐτὴ λεγότανε κοινῶς αἵρεσις τῶν «κιτρινοσκούφηδων».

Οἱ ξένοι συγγραφεῖς ποὺ περιγράφουν τὶς θεωρίες καὶ τὶς ἐκκλησιαστικὲς τελετὲς τῶν «κιτρινοσκούφηδων» ὡς ἐντελῶς ἀντίθετες πρὸς τὶς θεωρίες καὶ τὶς τελετουργίες τῶν «κοκκινοσκούφηδων», θὰ μποροῦσαν νὰ πεισθοῦν γιὰ τὴν πλάνη τους, ἂν ἔβλεπαν ἕνα ἡγούμενο «γκελοὺγκ πὰ» νὰ προΐσταται, ἀρκετῶν μοναχῶν τοῦ κόκκινου δόγματος καὶ νὰ παίρνῃ μέρος στὶς λειτουργίες μαζί τους.

Δὲν ξαίρω ἂν ὁ λάμας τοῦ Ἐνσὲ ἐπεδίδετο συστηματικὰ στὴν ἐνατένισι καὶ ἂν θὰ μποροῦσε νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν μάγων, ἀλλὰ ἡ μόρφωσίς του ἦταν καταπληκτική. Ἡ μνήμη του ἔμοιαζε μὲ μιὰ θαυμαστὴ βιβλιοθήκη, τῆς ὁποίας κάθε βιβλίο ἦταν πάντα ἕτοιμο νὰ ἀνοιχθῇ, μὲ ἕνα ἁπλὸ νεῦμα, στὴν κατάλληλη σελίδα. Ἀπήγγελλε χωρὶς καμμιὰ δυσκολία, ἀτελείωτα κείμενα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν εἶνε ἐξαιρετικὸ στὸ Θιβέτ, ἀλλὰ στὸν «κουσόγ» Σὸγ-Τζὲδ ἦταν ἐξαιρετικὴ ἡ πλήρης κατανόησις ἀκόμη καὶ τῶν πειὸ λεπτῶν ἀποχρώσεων στὰ κείμενα αὐτά.

Εἴτε ἀπὸ διακριτικότητα, εἴτε ἀπὸ περηφάνεια ἐνστικτώδη γιὰ τὴν εὐγενικὴ καταγωγή του, ποὺ ἦταν ἀρχαιότερη καὶ ἀνώτερη ἀπὸ τοῦ προστάτη του, ὁ λάμας τοῦ Ἐνσὲ σπάνια πήγαινε στὸ παλάτι τοῦ πρίγκιπος καὶ μόνο ὅταν εἶχε νὰ μιλήσῃ γιὰ ὑποθέσεις ποὺ ἀφοροῦσαν τὸ μοναστήρι του. Κάποτε ἐρχότανε στὸ σπίτι μου, ἀλλὰ τὶς πειὸ πολλὲς φορὲς ἀνέβαινα ἐγὼ στὴν «γκάμπα», ποὺ βρισκότανε σὲ ἕνα διάσελο τοῦ βουνοῦ, ἐπάνω ἀπὸ τὸ Γκανγκτόκ.

Ἀφοῦ κουβέντιασε πολλὲς φορὲς μαζί μου ὁ λάμας, δύσπιστος ὅπως ὅλοι οἱ Ἀνατολίτες, σκέφτηκε ἕνα στρατήγημα διασκεδαστικὸ γιὰ νὰ βεβαιωθῇ γιὰ τὴν ἔκτασι τῶν γνώσεών μου περὶ τοῦ βουδδισμοῦ καὶ γιὰ τὸν βαθμὸ τῆς κατανοήσεως τῶν θεωριῶν του ἐκ μέρους μου.

Μιὰ μέρα, ποὺ τὸν εἶχα ἐπισκεφθῆ, ἔβγαλε ἀπὸ ἕνα συρτάρι ἕνα φύλλο χαρτιοῦ, ὅπου ἦταν γραμμένη μιὰ μακρὰ σειρὰ ἐρωτήσεων, καὶ μὲ εὐγενέστατον τόνο, μὲ ἐκάλεσε νὰ ἀπαντήσω ἀμέσως.

Τὰ θέματα ποὺ μοῦ ὑπέβαλε ἔτσι ἦταν ἀπὸ τὰ πειὸ δύσκολα καὶ μπερδεμένα, καὶ ἀσφαλῶς τὰ εἶχε διαλέξει ἐπίτηδες γιὰ νὰ μὲ φέρῃ σὲ στενόχωρη θέσι.

Ἐν τούτοις, ἔδωσα τὶς ἀπαντήσεις μου μὲ ἐπιτυχία, καὶ ὁ ἐξεταστής μου φάνηκε εὐχαριστημένος. Μοῦ ὡμολόγησε τότε, ὅτι ἕως τὴν στιγμὴ ἐκείνη δὲν εἶχε πιστέψει, ὅτι ἤμουν βουδδίστρια, ὅπως ἔλεγα, καὶ ὅτι, ἂν καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἐξιχνιάσῃ τοὺς λόγους ποὺ μ' ἔκαναν νὰ συναναστρέφωμαι τοὺς λαμάδες, φοβότανε πάντως ὅτι τὰ σχέδιά μου ἦταν κακά.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ὅμως ἐκείνη ἐφάνηκε ἐντελῶς ἡσυχασμένος καὶ μοῦ ἔδειξε πολλὴν ἐμπιστοσύνη.

♥♥♥

Ὁ δεύτερος λάμας ποὺ ἔφτασε, ἔπειτα ἀπὸ λίγον καιρὸ στὸ Γκανγκτόκ, γύριζε ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Τολούγκ-Τσερπούγκ, ποὺ βρισκότανε στὴν περιφέρεια τῆς Λάσσα. Εἶχε σπουδάσει ἐκεῖ, στὴν νεότητά του καὶ εἶχε ξαναγυρίσει ἐκεῖ ἀργότερα, ὡς γραμματέας τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ δόγματος τῶν «Καρμάπα», ποὺ ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα δόγματα τῶν «κοκκινοσκούφηδων».

Λεγότανε Μπερμὰκ - Κουσάν, σὰν νὰ ποῦμε Ἀφέντης τοῦ Μπερμάκ, γιατὶ ἦταν γυιὸς τοῦ ἄρχοντα τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ποὺ ἦταν ἕνας ἀπὸ τὰ λίγα μέλη τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ Σικκίμ, ποὺ ἀνῆκαν στὴν φυλὴ τῶν αὐτοχθόνων Λέπσα.

ΑΥΡΙΟΝ ἡ συνέχεια